

[Hanne Reintoft.]

slag afslører også den ensidige karakter til de fås fordel.

Også på andre arbejdsmarkedsområder har vi i øvrigt ofte i samarbejde med arbejdspladser og fagbevægelse forsøgt at få en fornuftig lovgivning igennem. Vi gjorde, hvad vi kunne for at få forbedret arbejderbeskyttelsesloven, for at sikre pristalsreguleringens værdi ved et forslag om et ærligt pristal, der virkelig gav udtryk for leveomkostningernes stigning, og ved et forsøg på at få bedre ferieforhold for såvel arbejdere som medhjælpere. Vi blev her afvist med, at man ikke kunne lave en ferielov med tilbagevirkende kraft. Vi ser, at der i disse dage slutes overenskomster, hvorefter man udmærket kan få 4 ugers ferie med tilbagevirkende kraft, så det var altså også vrøvl.

Også her var regeringen totalt uforstående, mens vi fra socialdemokratiets side så en svingende, usikker opposition, der kunne støtte i nogle forhold uden dog at kunne afstikke en klar linje til lønmodtagernes fordel. Regeringens nedskæringspolitik, der med megen omhu blev lavet, så den ramte lige præcis dem, der dårligst kunne tåle at blive ramt, har vi også forsøgt at imødegå. Vi har forsøgt at fastholde, at daginstitutioner for børn ikke skulle gøres dyrere, men billigere, med gratished som endemål, og vi har forsøgt såvel ved selvstændige forslag som ved imødegåelse af regeringsforslagene at ændre pensionisternes som nævnt efterhånden skandaløst trænge vilkår. Det er en sag, der ligger mig personlig meget på sinde.

Også på universitetsområdet har regeringen strammet. Det turde være indlysende klart, at studenterne ikke føler sig tilgodeset med den nuværende styrelseslov, at de klart føler, at de er genstand for manipulation til fordel for det erhvervsliv, der har alt for stor indflydelse ikke alene på undervisningen, men også på den forskning, der i alt overvejende grad er profitstyret. Vi har forsøgt at åbne veje til forbedring af styrelsesloven, og vi har her sidst advaret meget stærkt mod den adgangsbegrænsning til de højere læreanstalter, der igen vil ramme de studenter, der i forvejen er færrest af på universiteterne, nemlig studenter fra arbejderhjem, hvor skolegang ofte er sværere at gennemføre end i mere velstillede kredse. Også her har man for de fleste partiers ved-

kommende mødt en mur af mangel på forståelse. Det var meget positivt, at socialdemokratiet også var imod denne adgangsbe- grænsning, for den dækker over en hårdnak- ket og efter vor opfattelse målbevidst klas- sepolitik vendt mod den almindelige befolk- ning til fordel for erhvervsliv og erhvervsliv- ets overklasse.

Denne drastiske nedskæringspolitik og nejpolitik har ramt ikke alene sociale sekto- rer, men også fritidsundervisning, kulturlov- givning osv. Men hvis man ser på regerin- gens budgettering og på dens skatteind- krævning, skulle samfundet unægtelig kunne have været ledet helt anderledes soci- alt og menneskeligt.

Kasseoverskuddet blev på 2,8 milliarder kr. mod de forventede 1,7 milliarder kr. Fra momsforhøjelsen i maj-juni 1970 stammer alene over 1 milliard kr. Tillægsbevillingslo- ven er derfor det bedste bevis på, at mom- sen aldrig burde have været forhøjet. Rege- ringen skulle være gået den stik modsatte vej.

Befolkningens købekraft blev sidste år forringet med 2,8 milliarder kr. og antagelig med 6,3 milliarder kr. i år, unægtelig en hård tvangsudskrivning, og for den jævne befolkning virker skattetrykket dobbelt hårdt, idet hele kasseoverskuddet faktisk er en meningsløs postering, der ikke burde fin- des i et vel planlagt budget. Det er princi- pielt forkert at opkræve flere penge, end der skal bruges i de forskellige ministerier til dækning af de udgifter, som befolkningen ønsker afholdt. Hvis vi endvidere ser på byrdefordelingen og den urimeligt høje skat- teflåning, så har fjernsynets udsendelser med den omtalte Glistrup ganske klart vist befolkningen, at vi trænger til en skattere- form. Utilfredsheden med, at skattefri milli- onærer og spekulanter inden for lovens rammer kan fremvise en trækprocent på 0 og et privatforbrug, der kan måles i interna- tional målestok med lignende personligheder dér, hvis man kan bruge et sådant udtryk om dem, har vel nok været en medvirkende årsag til, at enkelte af vore skattelove er blevet pyntet lidt op, men den skattere- form, som det ville have været det eneste rigtige at gennemføre, mangler vi stadig væk.

Videreførelsen af den skattepolitik, der meget rammende af skibsreder Waagensen